

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm SS. Ivliani, Evni; Besæ & Macaris, qui idipsum consummârunt
Anno Ch[ri]sti 253. Decij Imp. 1. Sede vacante. Ex eo quod extat apud
Cæsar. Baron. Tom. 2. Annal. Ecclesiast.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

27. Februar.

Decij cru-
delitas in
Christia-
nos.

Mathei 24.
Marci 13.

Lapforum
ingens nu-
merus.

Decius Imperator, ut in initio clementia & humanitate suorum, sibi animos conciliare visus, ita paulo post animo plane immutatus, minis & edictis crudelissimis, in Christianos praecipue saevire non desistit. Nam cum edito edicto, tanta rabie & crudelitate in nomen Christianum debacchatus est, ut tempus illud adesse videretur, quod Dominus futurum praedixerat, in quo electi etiam, si fieri posset, in errorem ducebantur. Omnes namque metu percussi obstupescabant, atque ex illis, qui cum dignitate, tum divitiarum affluentia praestare videbantur (qui quidem non pauci erant numero) nonnulli timore perterriti, dijs se ultro colendis offerebant; alij priuatis aedibus in publicum rapti, ad delubra a magistratibus ducebantur; multi vicinorum suafu educebantur; qui quidem nomine animo euocati, ad impura & profana eorum sacrificia se conferebant.

Horum autem non pauci, quasi minime essent sacrificaturi, sed illi ipsi potius victimae & sacrificia idolis futuri, pallore exalbescerent, & formidine attoniti obstupescerent, adeo ut a frequentis populi turba, quae circumstiteret, dum se omnibus perspicue patefaciebant, cum ad moriendum tum ad sacrificandum eadem timiditate esse affectos, risu & ludibrio haberentur. Alij paratius ad altaria procurrentes, duro ore & impudenti, constanti asseuerabant, se nunquam cum Christianis legibus

legibus commercium habuisse, de quibus verissima illa Domini est sententia: Diuitem difficilem esse saluari. Ex reliquis, qui tenuiores erant, magisq; obscuro, pleriq; vtrumq; istud hominum genus quod postremo posuimus imitabantur, Alij fugam capebant, comprehendebantur alijs atque ex pressis multi in vincula & carcerem cadebantur; ibidemq; multis inclusi diebus, tandem antequam ad tribunal accederent, Christum impie iurabant. Quidam tormentorum pericula fortiter subeuntes, ad extremum turpissimè succumbentes fidem pernegabant.

Ceterum qui Domini erant, tanquam firmæ & beatæ columnæ, eius ope & gratia roboratæ, fidei firmitati, quæ in eorum animis penitus insidebat, vires ac tolerantiam aptè & appositè respondentem adepti, admirabiles & insignes eius regni martyres & testes facti sunt. Quorum primus est

Julianus, homo podagræ doloribus aded oppressus, ut neque incedere, neque pedibus consistere posset. Hic cum alijs duobus qui eum gesta

erant, ad iudicem adducitur, quorum alter exemplo fide per summum scelus abiurata, ad dæmonis castra transfugit; alter verò nomine Cronion cognomento Eunus, & senex ipse Julianus Dominum ingenue sunt confessi, ac triumphum de hoste egerunt clarissimum.

Nam per totam urbem*, quæ certè amplissima est, camelis insidentes deducti, & irâ sublimes verberibus cæsi, tandem immenso quodam rogo & supra modum exardescente, hominum multitudine vndiq; circumfusa, combusti sunt. Cumq; ad locum supplicij adducerentur, miles quidam nomine Besas, illis interdum opem ferre, & ijs, qui contumelia eos afficiebant, ex aduerso ressi-

Ecc 3

Aere

Matth. 19.

Juliani Confessio & virtus inter lapsos egregiè emicat.

Eunus famulus Juliani manet constans in fide Christi, altero in perfidiam labente. * Alexandriâ. Julianus cū Euno famulo virtus erematus.

Refas miles, dum martyres tutari nitur, securi demum percutitur.

Macar stabilis in fide perseverans, viuis comburitur.

Vide Caf. Baro Tom. 7. Annal. & not. in marty. Ro.

27. Februar.

Lupicinus cogitur ad nuptias, Romanus eas respuit.

fistere laborabat. Quod cum populus furibundo clamore ægrè ferret ilicò indè abreptus, ad locum in præclaro illo prælio pro Domino fuit pro, tanquam fortissimus Dei bellator, strenuè viriliter se gerens, securi demum percussus est. Alius quidam genere Afer, qui & appellatus Macar, & ob vitam quam diuinæ gratiæ subdito degisset, verè Macar, id est, beatus fuit, cum ad dei negationem, iudice eum ad eam rem magno- perè cohortante, adduci non posset, viuis crematus est.

VITA SS. LUPICINI ET ROMANI Abbatum, ex ea quam D. Gregorius Turonensis Episcopus scripsit, Excoluerunt hi sancti monasticam vitam, temporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. sub Pelagio Pap. II. Iustino Iuni. Imperante.

Lupicinus & Romanus germani fratres, cum à teneris pietatis cultores, cum ætate iam perfecta, & maximarum artium cognitione imbuta, ad suscipienda matrimonij vincula à parentibus cogentur, non mediocri animi dolore affecti sunt: propterea quòd firmiter suos apud animos constituerant, illibata & corporis & mentis integritate diuinis se rebus macipare. Sed cū genitor importunitate maxima instaret, & Lupicinū natu maiore ad nuptias impelleret, ipse nè qua in re patris animum rebellionem offenderet, sponsali quidè vinculo alligari se passus est, sed re vera tota mente à carnali copula abhorrebat. Romanus verò nuptias constanter semper refutauit.

Parentibus verò felici morte ex hoc seculo sublatis, communi consensu Lorensis eremi opaca